

ת"פ 24115/11/23 - מדינת ישראל נגד פארס עשיו

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 24115-11-23 מדינת ישראל נ' עשיו(עציר) 8 במאי 2024

לפני
כבוד השופטת אילה אורן
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
פארס עשיו (עציר)

גזר דין

- הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני, בביצוע עבירות אלימות כלפי אשתו (להלן: "המתלוננת"), ובנו הפעוט בן השנתיים וחצי (להלן: "הפעוט").
- מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 4.11.23 בשעה 18.00 לאחר שהיו הנאשם, המתלוננת וחמשת ילדיהם הקטינים (בני שנתיים וחצי עד 12) בבית אמו של הנאשם ברמלה, הם שבו אל ביתם בנסיעה ברכב. במהלך הנסיעה השליך הפעוט משחק מחלון הרכב, אז סטר הנאשם בפניו. המתלוננת, שהייתה בחודש החמישי להריונה, אמרה לנאשם בתגובה "זה אסור ככה, למה להרביץ לילדים" וביקשה שיחדל, תוך שחצצה עם ידה בין הנאשם לפעוט. בתגובה הכה הנאשם את המתלוננת בידה, מספר פעמים, וסטר לה בחוזקה. בהמשך נטל הנאשם את הטלפון הנייד של המתלוננת, כדי למנוע מבעדה להתקשר אל המשטרה ולהתלונן נגדו. במעשים אלה הורשע הנאשם בביצוע עבירות תקיפה סתם כלפי בת זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ותקיפת חסר ישע, לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק העונשין.
- באישום השני הורשע הנאשם בגין אירוע שהתרחש כארבעה חודשים עובר לאירוע לעיל, בעת שהתקלחה המתלוננת בבית. הנאשם נכנס לחדר המקלחת ובעט במתלוננת. כששאלה לפרש מעשיו, נטל הנאשם מקל מטאטא והכה באמצעותו בגופה. הנאשם החליק, והמתלוננת ניצלה את ההזדמנות ונמלטה מפניו אל חדר הילדים. במעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם כלפי בת זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין.
- ב"כ המאשימה הגישה בטיעוניה פסיקה לעונש, טענה כי המעשים שביצע הנאשם חמורים, עתרה לקביעת מתחם הנע בין 18 ל-36 חודשים, הגישה את הרשעותיו הקודמות של הנאשם כראיה לעונש, וביקשה לגזור עליו מאסר למשך 24 חודשים, מאסר על תנאי וקנס משמעותי.
- באי כוח הנאשם הגישו פסיקה מטעם ההגנה, והדגיש כי העבירות בהן הורשע הנאשם הן תקיפה סתם, בשונה מהפסיקה שהגישה המאשימה בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ולפיכך עתרו לקביעת מתחם עונש כולל הנע בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד שנה. לנוכח עדות דודו של הנאשם שסיפר על כוונתו לסייע לבני הזוג לשקם את יחסיהם, לבקשתם, והיות שזהו מאסר ראשון שמרצה הנאשם, ביקשו הסנגורים להסתפק בהטלת מאסר כימי מעצרו.
- מטעם הנאשם העיד לעונש דודו, מר באסם עשיו, עובד עירייה נשוי ואב לתשעה ילדים, שסיפר כי הוא כעס

על הנאשם על מעשיו, אבל לאחר שדיבר עמו הוא מוכן לתת לו הזדמנות, משום שכל אדם טועה, והסביר שהנאשם קיבל כבר כמה עונשים, ובהם בכך שנולד לו בן בעת שהייתו במעצר. לפיכך ביקש להתחשב בנאשם. 7. הנאשם בדברו לעונש הביע צער על מעשיו, ואמר שהוא מעוניין לחזור לחיים עם אשתו וילדיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

8. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם זכות המתלוננת ובנו הפעוט לשלמות גופם ונפשם, לביטחונם האישי בתוך התא המשפחתי, מידי בן זוגה של המתלוננת והאב. פסיקת בית המשפט העליון עמדה על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות בתא המשפחתי, המחייבת ענישה המעבירה מסר ברור של הוקעה והרתעה כלפי מעשים אלו, שמטרתה למגר תופעה פסולה זו. יפים לענייננו דברי כב' השופט י' אלרון ברע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2021) כדלקמן:

"[...] אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרים. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי [...]"

9. מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בנות ובילדים על ידי הוריהם נסובה דרך כלל סביב עונשי מאסר לריצוי בפועל, חלקם לתקופות ארוכות, כפי שניתן ללמוד מהפסיקה הנוהגת שלהלן המתאימה לענייננו בשינויים לקולה וחומרה:

א. בעפ"ג (מרכז-לוד) 4833-07-23 אבו אנטילי נ' מדינת ישראל (21.4.2024) (פסיקה שהגישה המאשימה), נדון נאשם שהורשע לפי הודאתו בעבירות כלפי אשתו, בגין שני אירועים של תקיפה סתם ותקיפה חבלנית. באירוע הראשון חנק את המתלוננת וגרם לה אדמומיות, איים לפגוע במשפחתה וניקב בסכין את גלגלי רכבה לאחר שהודיע לו על רצונה להתגרש. במקרה השני חנק את המתלוננת עד שהתקשתה לנשום, שכנה התערבה והנאשם שפך מים על המתלוננת. בהליך שהתקיים לפני קבעתי מתחם הנע בין 16 ל-32 חודשי מאסר, ולנוכח עבר פלילי רלוונטי, וחרף הליך גמילה מסמים, נגזר דינו ל-24 חודשי מאסר. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה, ומתחם העונש שנקבע אושר.

ב. ברע"פ 8576/22 פלוני נ' מדינת ישראל (15.12.2022) (הוגש ע"י המאשימה), נדון נאשם שהורשע באישום יחיד בגין תקיפה חבלנית כלפי בת זוגו, איזמים והפרת הוראה חוקית, בכך שאיים על זוגתו; הגיע למושב בו התגוררה בניגוד לצו שיפוטי, דרש שתינשא לו ואיים עליה, ירק עליה, הכה בפניה וצבט אותה. בערעור על קולת העונש שהגישה המאשימה נקבע מתחם הנע בין 18 ל-36 חודשים, ומבלי למצות את הדין נגזרו עליו 18 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה למשך 6 חודשים, כך שסה"כ הוא נדון ל-22 חודשי מאסר. בדחותו את הבקשה לרשות ערעור ציין בית המשפט העליון כי העונש שנגזר על הנאשם הוא "על הצד המקל".

ג. בעפ"ג (מרכז-לוד) 40829-08-21 ברדה נ' מדינת ישראל (29.11.2021), נדחה ערעור שהגיש מערער על חומרת העונש שנגזר עליו בגין הרשעתו לפי הודאתו בארבעה אישומים של מעשי אלימות כלפי בת זוג. באישום אחד סטר בפניה במהלך נסיעה, והיא קיבלה מכה מחלון הרכב; באישום שני איים לפגוע

בה, לרבות בזמן שהתקשרה למוקד 100; באישום שלישי, עת יצאה המתלוננת מהבית, גרר אותה והכה בה בחוזקה בפניה כך שראשה נחבט בקיר ודם ניגר ממצחה, ובאישום רביעי ניפץ את הטלפון שלה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם, שעברו מכביד לרבות בעבירות אלימות, 16 חודשי מאסר בפועל.

ד. ברע"פ 977/16 פלוני נ' **מדינת ישראל** (10.2.2016), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, איומים, היזק לרכוש במזיד ותקיפה סתם, בכך שניפץ את מכשיר הנייד של המתלוננת, היכה בפניה, משך בשיערה, בעט ברגליה, הכה בפניה ובראשה, ואיים עליה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל-36 חודשים, וגזר על הנאשם, שעברו הפלילי מכביד, מאסר למשך 24 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם התקבל והעונש הועמד על 18 חודשי מאסר.

ה. ברע"פ 1529/23 **שמלה נ' מדינת ישראל** (15.3.2023), נדון נאשם שהורשע לפי הודאתו בביצוע שלושה אישומים כלפי זוגתו שביקשה לבטל את אירוסיהם, בכך שאיים אליה, תקף אותה תקיפה סתם ותקיפה חבלנית. נקבע מתחם עונש הולם כולל הנע בין 12 ל-24 חודשים, ובהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם והעדר עבר פלילי, נגזר עונשו ל-14 חודשי מאסר בפועל.

ו. בעפ"ג (מרכז-לוד) 908-02-23 **סמשוני נ' מדינת ישראל** (24.4.2023), נדחה בהסכמה ערעור שהוגש על חומרת העונש שהושת על נאשם שהודה והורשע באירוע יחיד של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, בו הכה את אשתו בסטירה ואגרופים, שפך עליה מים, תקף אותה קשות עם מוט המקלח בראשה עד שנשבר, וגרם לה המטומות בחלקי גופה השונים. באותו מקרה שנדון לפני קבעתי, כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשים. בהתחשב בכך שהנאשם בן 49, נעדר עבר פלילי, בני הזוג אינם בקשר, אך הוא לא שיתף פעולה עם הליך טיפולי בתחום ההתמכרות לאלכוהול, נגזרו עליו 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

ז. בעפ"ג (מרכז-לוד) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020), נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה יחידה של תקיפת בת זוג, בכך שסטר בפניה, אחז בידה ומשך אותה, הפילה ארצה, הכה בחלקי גופה השונים, אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו בהיותם ברחוב. בית משפט השלום ברמלה קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים, ובהתחשב בכך שהנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר, לחובתו שתי הרשעות בגין אלימות מבית משפט לנוער, ונוכח המלצה שלילית של שירות המבחן שקבע כי מסוכנות הנאשם גבוהה, נגזר עליו לרצות מאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם נדחה.

ח. בעפ"ג (מרכז-לוד) 24733-06-19 **בדיר נ' מדינת ישראל** (11.11.2019), נדחה ערעור על חומרת העונש שהגיש מערער שהורשע לפי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, בגין אירוע יחיד במהלכו הכה בראשה של אשתו בידיו, אחז בזרועותיה, השכיבה על הרצפה והכה בראשה ובגופה. כשהמתלוננת נשכה אותו, משך בשערותיה והכה בפניה. לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות רלוונטיות. נקבע מתחם הנע בין 12 ל-24 חודשים, ונגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל לנוכח כבדת דרך טיפולית שעבר.

ט. בעפ"ג (מרכז) 47129-04-13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (22.8.2013), נדון עניינו של מערער שהורשע על פי הודאתו בתקיפת בנו בן ה-10 בכך שהכה בראשו וגרם לו לסימן אדום בפניו, ואיים על אשתו שאם תתקשר למשטרה הוא יכה אותה. בית משפט השלום גזר על המערער 3 חודשי מאסר בעבודות שירות בהתחשב בהעדר עבר פלילי, הודאתו לצד התרשמות שירות המבחן מסיכון להישנות עבירות והיעדר נכונות

לטיפול. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחה, וצוין כי העונש נטה לקולה.

9. נתתי דעתי לפסיקה נוספת שהגישו הצדדים: עפ"ג (מרכז-לוד) 8173-01-22 אבו מחסן נ' **מדינת ישראל** (4.7.2022); ת"פ (רמלה) 8371-07-22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.2.2022); ת"פ (רמלה) 28352-01-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (30.10.2022).

10. ובחזרה לענייננו, עסקינן בשני אירועי אלימות חמורים, אך אין חולק שנכח הזיקה ההדוקה ביניהם יש לקבוע מתחם כולל אחד. באישום הראשון תקף הנאשם את אשתו המתלוננת בהיותה בחודש החמישי להריונה, דבר המצביע בפני עצמו על נסיבה משמעותית לחומרה. התקיפה החלה משביקשה המתלוננת להגן על בנה הפעוט בן השנתיים וחצי, שהנאשם תקף אותו בסטירה אך משום שהוא השליך משחק אל מחוץ לרכב. על כך נענתה המתלוננת בנחת זרועו של הנאשם, שהכה בידה מספר פעמים וסטר לה בחוזקה בפניה. את מעשיו האלימים ביצע הנאשם בפני כל ילדיו שנכחו ברכב, ולכן הפגיעה שפגע בערכים המוגנים היא משמעותית. באישום השני תקף הנאשם את המתלוננת בעת שהתקלחה, בעט בה והכה בה באמצעות מקל מטאטא, עד שנמלטה מפניו. גם בכך יש משנה חומרה בשל השימוש של הנאשם בחפץ להכאת המתלוננת.

לנוכח חומרת המעשים בנסיבותיהם בראי הפסיקה הנוהגת, **אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הכולל נע בין 12 ל-24 חודשים.**

גזירת העונש בתוך המתחם

11. הנאשם יליד 1992 נשוי למתלוננת ואב לשישה ילדים (ובהם תינוק בן מספר חודשים שנולד בעת מעצרו). הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו, ובכך חסך מזמנו של בית המשפט, וחשוב מכך חסך את עדות המתלוננת על הקושי המשמעותי הכרוך בה, לא כל שכן משנמסר כי השניים מבקשים לשקם את יחסיהם, כפי שסיפר הדוד בעדותו לעונש. כאן יצוין, כי המתלוננת נכחה באולם יחד עם ילדיהם המשותפים בעת הטיעונים לעונש, אך לא ביקשה לשאת דברים.

12. לחובת הנאשם עבר פלילי, הכולל שתי הרשעות. בשנת 2015 הורשע בתקיפה סתם, ובשנת 2010 בהחזקת סכין, והוא עצור עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

13. שמעתי את עדות דודו של הנאשם שסיפר על כוונתו לסייע לנאשם והמתלוננת לשקם את חיי המשפחה שלהם לטובת שלמות ביתם.

14. קושי רב ומעורר דאגה הוא הסיכון הנשקף מהנאשם כלפי המתלוננת, שניתן להעריך לנוכח האירועים כי הוא מוחשי. ראשית, משום שהתנהגותו האלימה של הנאשם תוך הכאת המתלוננת בהיותה הרה, לנגד ילדיהם הקטנים, בזמן נסיעתם ברכב, אך משום שביקשה שהוא יחדל מלהכות את בנם הפעוט בן השנתיים וחצי, מלמדת על חוסר רסן, אכזריות, והתנהגות שיש בה מוטיבים של ביזוי, צרכי שליטה מוגברים והשפלה של המתלוננת. שנית, הסיכון נלמד גם מהאירוע בו תקף הנאשם את המתלוננת בעת שהתקלחה תוך שימוש במקל, עד שנאלצה לברוח מפניו.

15. בסופו של דבר, משלא התבקש תסקיר מאת שירות המבחן, והנאשם בהיותו עצור עד תום ההליכים לא עבר הליך טיפולי, רב הנסתר על הגלוי אשר לרקע לביצוע המעשים; לתפיסותיו של הנאשם בנוגע לשימוש בכוח כלפי המתלוננת וילדיו; יחסי בני הזוג; ומידת הבנתו את חומרת המעשים והלקח שלמד מההליך המשפטי - אם בכלל.

16. נתתי דעתי לדברי כב' השופט י' אלרון, בע"פ 3244/22 **מדינת ישראל נ' ערן** (20.9.2022), להלן:

"בבוא בית המשפט לגזור את העונש בגדרי המתחם, הוא נדרש לשקול שיקולים שונים לחומרה

או לקולה [...] , וכך נעה נקודת האיזון בתוככי מתחם העונש ההולם, עד אשר היא מתייצבת על העונש המדויק שייגזר על הנאשם. כשם שכדי לגזור עונש בקצה העליון של המתחם נדרש הצטברות נסיבות חמורות המקהות את משקלן של הנסיבות המקלות, כדי שייגזר עונש בקצה התחתון של המתחם נדרשות נסיבות מקלות לזכותו של נאשם, הגוברות על הנסיבות החמורות הקיימות, אם בכלל".

17. לסיכום, הגעתי למסקנה כי נכון לגזור את עונשו של הנאשם בסמוך לחלקו האמצעי של מתחם העונש הכולל, בעונש מוחשי שיהא בו כדי להרתיע את הנאשם מביצוע עבירות דומות, כמו גם אחרים כמותו, בתקווה שיפנים את הלקח הדרוש מהליך זה ומהעונש.

מכל הטעמים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. מאסר בפועל למשך 16 חודשים, מיום מעצרו.

ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

לא יושת על הנאשם קנס שכן יש בכך לפגוע גם במתלוננת.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' ניסן תשפ"ד, 08 מאי 2024, בנוכחות ב"כ המאשימה עוה"ד שיר זהבי, הנאשם - שהובא על ידי שב"ס, ובאי כוחו עו"ד חי אוזן ועו"ד אבו טביק.